

רע"פ 3088/24 - אחמד ג'ראמנה נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון
רע"פ 3088/24

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: אחמד ג'ראמנה

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד ב-ע"פ 64398-12-23 מיום 4.3.2024 שניתן על ידי השופטים ד' מרשק-מרום, י' צ'לקובניק ו-ע' דרויאן-גמליאל

בשם המבקש: עו"ד לירן זילברמן

החלטה

1. לפניי בקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופטים ד' מרשק מרום, י' צ'לקובניק ו-ע' דרויאן-גמליאל) ב-ע"פ 64398-12-23 מיום 4.3.2024, בגדרו נדחה ערעור המבקש על פסק דינו של בית משפט השלום בפתח תקווה (השופטת א' דניאלי) ב-ת"פ 5883-10-21 (הכרעת דין מיום 23.2.2023 וגזר דין מיום 6.12.2023).

2. המבקש הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של מעשה מגונה בפומבי, לפי סעיף 349(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק). זאת, לאחר שיוחס לו בכתב האישום כי בעודו יושב ברכבו, כשחלונות הרכב פתוחים וברחוב עוברים הולכי דרך, הפשיל את מכנסיו ותחתוניו, חשף את איבר מינו ושפשף אותו לשם גירוי, ביזוי או סיפוק מיני. בהכרעת הדין אומצה גרסת המתלוננת לפיה ראתה את המבקש מאונן ברכבו, ונדחתה גרסתו שלפיה נגע באיבר מינו על מנת להרגיע את עצמו או לצרכים אחרים. על המבקש נגזר עונש של חודשיים מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות; שלושה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, לבל יעבור את העבירה בה הורשע או כל עבירת מין;

עמוד 1

ותשלום פיצוי למתלוננת בסך של 2,000 ש"ח.

3. המבקש הגיש ערעור לבית המשפט המחוזי וערעורו נדחה. נקבע כי אין מקום להתערב בממצאיו העובדתיים של בית משפט השלום; כי רכב פרטי החונה במקום ציבורי מובהק, נכלל בהגדרת המונח "פומבי" - בהיותו "מקום שאינו ציבורי, ובלבד שאדם המצוי במקום ציבורי יכול לראות את המעשה" (סעיף 34כד לחוק); כי עסקינן במעשה מגונה מובהק לפי הוראות הדין; ואף כי אין מקום להתערב בגזר הדין.

4. בבקשה שלפניי נטען כי יש להכריע בשאלה משפטית עקרונית - האם ביצוע מעשה אוננות ברכב החונה בצד הכביש מקיים את יסודות העבירה שבה הורשע?

5. דין הבקשה להידחות. מסקנות הערכאות קמא בסוגיה המועלית בבקשה מבוססות היטב, הן מהבחינה העובדתית, הן מהבחינה המשפטית. הערכאות קמא לא נדרשו לקיים דיון משפטי עקרוני רחב היקף באשר לפרשנות המילים "ובלבד שאדם המצוי במקום ציבורי יכול לראות את המעשה" הואיל ומדובר במקרה שבו הרכב חנה ברחוב, לעיני העוברים והשבים, והמתלוננת אכן ראתה את מעשיו של המבקש. לעניין מודעות המבקש לאפשרות זו, יש לציין את קביעת בית המשפט המחוזי כי "גם תשובותיו המתחמקות של המערער [המבקש-י א'] תומכות במודעותו לאפשרות כי מעשיו עלולים היו להראות על ידי אדם אחר"; כמו גם את קביעת בית משפט השלום כי המבקש אכן היה מודע לכך שאחר עשוי היה לראותו מבצע את המעשים. די בכך שאין כל עילה להתערבות בממצאים אלו, לא כל שכן במסגרת "גלגול שלישי", כדי לדחות את הבקשה.

6. הבקשה נדחית אפוא.

ניתנה היום, ג' בניסן התשפ"ד (11.4.2024).

ש ו פ ט